

Полезь отъ ученіе то.

Ученіе то е едно отъ най голѣми те благо-
дѣлїя, колко то е подарилъ Богъ чловѣку. Съ
това средство пазимъ за наша та потреба на си-
чїй той животъ, какво то бы смы заборабили за
нѣколко дни, и собирамы [богато сокровище, за
нашы те наследницы. Кога знаимъ да прочитамы
и да пишимы можимы и кога седимы въ кѣщи, да
изучаваме що бѣва на сички те свѣтовны дале-
чны мѣста, и да знаимы що са направили преди
насъ чловѣцы те, и най паче наши те стари Бол-
гаре. Съ това средство единъ Европейецъ ся ра-
зумѣва съ прїятеля си, кой то ся намѣрува въ А-
мерика, и управлява сичка та си торговщина.
Чрезъ него ся направаме, що направиха стари те
чловѣцы, познаваме що е писано въ книги те,
всяко яко друго нѣщо.

Съ една рѣчь това художество оживява пре-
минали те вѣкове, и ги изображава като сегаш-
ны, и представлява най далечны те народы, какъ
ся собирають наедно, и ся разговаряють. Чрезъ пи-
смо единъ Плевнянецъ ся разговаря съ едного
Свицовца, отъ това разумѣваме, чи това благо-
словеніе е далъ Богъ отъ первы те юще години
за да пишатъ чловѣцы те сичко то онова, кое
то Божественна та рука создало, и Божественно
то слово рекло.
